

[Elsø-Mærte Ross.]

finder det er nødvendigt at komme i gang med, men må samtidig kræve den tænkte finansieringsmåde og dens økonomiske virkninger nærmere belyst og drøftet.

Niels Westerby: Det foreliggende lovforslag er som bekendt et resultat af det politiske samarbejde imellem socialdemokratiet på den ene side og folkesocialisterne på den anden side, og jeg må efter et nøjere studium af lovforslaget sige, at det er også et sørgeligt eksempel på den fremadskridende saglige og politiske degeneration, der finder sted for socialdemokratiets vedkommende under dette samarbejdes udfoldelse. Det foreliggende lovforslag er i en ganske sørgelig grad en opremsning af en række opgaver, som skal løses, men det lider af en virkelig tragisk mangel på anvisning af midler og veje til at få løst disse problemer.

Det er da oplagt, at spørgsmålet om beboerindsud, at spørgsmålet om bygge- modning, at spørgsmålet om kommunernes muligheder for at erhverve jord, og at spørgsmålet om en bedre byfornyelse og saneringsmuligheder her i landet virkelig er spørgsmål, som bør løses, og som der bør sættes noget ind på at få løst, men det kan jo ikke nytte noget, at man kommer med et lovforslag, som på bogstavelig talt intet punkt — i hvert fald ikke uden at der sker anden skade — løser de opgaver, man har stillet sig.

Det er klart, at spørgsmålet om bygge- modning er vigtigt i en tid, hvor det føles stærkt af hele befolkningen, at der foregår en urimelig grundspekulation, og det er vel også således, at alle partier her i tinget er indstillet på at gøre noget ved dette spørgsmål. Fra liberalt centrums side påviste vi jo, allerede dengang vi fremsatte vort boligprogram under forhandlingerne mellem de fire boligforligspartier, at det er uhyre vigtigt, at der stilles store millionbeløb til rådighed navnlig for udviklingskommunerne, så de er i stand til at gennemføre den fornødne byggemodning. Vi påviste dengang, at vejen hertil burde være, at en del af forhøjelserne af lejen i den gamle boligmasse blev kanaliseret således, at de kunne hjælpe udviklingskommunerne til at gennemføre en byggemodning; det ville sikkert også kunne hjælpe noget på grund-

spekulationen og på de høje grundpriser, selv om det vel ikke ville være nok.

Det kan vel også være rimeligt, at man prøver at stille midler til rådighed for kommunerne til at erhverve jord. Navnlig vil det være vigtigt, om kommunerne kan lægge hånd på jord, der ligger og venter på at blive bebygget, inden grundspekulanter gør det og udnytter denne jord til egne, snævre profitformål. Det kan altså i høj grad være rigtigt at gøre disse ting, selv om jeg har min tvivl om, hvorvidt kommunernes erhvervelse af jord virkelig kan hjælpe på problemet. Man må jo ikke glemme, at de 3 amtskommuner i hovedstadsområdet — altså Københavns amtskommune, Roskilde amtskommune og Frederiksborg amtskommune — jo i forvejen sammen med primærkommunerne, de sociale boligforetagender og staten ejer måske godt og vel halvdelen af al jord i dette område, og samtidig er det sådan, at det jo i særlig grad er i disse amtskommuner, at stigningen i grundpriserne slår igennem.

Vi har stillet konkret forslag om at skaffe pengemidler til at hjælpe på dette. Det blev af de 4 boligforligspartier fejlet af bordet, da man vedtog boligforliget. Men vi vil da ikke fra liberalt centrums side i fornærmelse tage den holdning, at så vil vi ikke gøre noget ved disse ting. Tværtimod vil vi anerkende vor forpligtelse til at medvirke til at skaffe bevillinger til at løse de opgaver, som er skitseret i dette lovforslag; jeg skal på et senere tidspunkt nærmere karakterisere den måde, hvorpå regeringen forsøger at skaffe disse bevillinger.

Det er også vigtigt, at der sker byfornyelse og sanering. Det kan måske være rigtigt, når boligministeren i sin fremsættelse siger, at fremgangsmåden ved sanering er omstændelig og indviklet, og at det kan være svært at komme igennem med det. Hvorfor fremsætter boligministeren så ikke et lovforslag, hvori han gør fremgangsmåden mindre omstændelig og mindre kompliceret og mere hurtigtvirkende? Det ville da være den naturlige konsekvens at drage. Hvorfor skal vi nu have nyt roderi i lovgivningsarbejdet? Vi har en saneringslovgivning, og nu får vi en fond, der skal supplere den på visse områder, hvad der kun gør det hele mere uoverskueligt. Vi har en uklar og rodet lovgivning på dette punkt, og